

[Oluf Pedersen.]

ophævelse af kafferationeringen. Vi fik nok en ny regering, og den kaldte sig liberal, men man må indrømme, at nissen flyttede med.

H. C. Hansen: Jeg finder ikke anledning til at optage en diskussion med det ærede medlem hr. Oluf Pedersen, for det er jo alle de gamle travere, der trækkes af stalden og skal luftes også ved denne, som jeg synes, søgte lejlighed. Mit parti vil ikke medvirke til gennemførelse af dette forslag, som er fremsat fra kommunistisk side.

Øllgaard: Det spørgsmål, der er rejst her, har været diskuteret før. Det blev diskuteret den 5. december i fjor — tror jeg det var — i anledning af et forslag fra retsforbundet, og da havde vi lejlighed til at sige vor mening derom. Jeg kan for mit vedkommende henholde mig til vore udtalelser dengang såvel som til de udtalelser, den højtærede finansminister fremsatte. Mit parti anbefaler at stemme imod forslaget.

Poul Møller: Efter den højtærede finansministers udførlige og udtømmende bemærkninger skal jeg på mit partis vegne anbefale at stemme imod forslaget.

Bertel Dahlgaard: Det foreliggende lovforslag forekommer mig meget ubetænksomt. Man kunne næsten sige, at forslagsstillerne, hvis de fik deres vilje, uforvarende ville komme til at gå den højtærede finansminister til hånde. Forholdet er jo det, at der, hvis vi vil gøre os håb om at få konsolideret vor valutamæssige stilling, en tid endnu må anvendes finanspolitiske midler indenfor visse grænser. Nu er der idel glæde over, at vor valutamæssige stilling en tid forbedrede sig en del og i den sidste tid ikke er forværret, men man bør efter min mening ikke lade optimismen tage overhånd, således som navnlig statsministeren fra tid til anden har haft tilbøjelighed til. Den forbedring, der valutamæssigt set er sket, har vel efter al sandsynlighed sin årsag dels i for en tids vedkommende ekstraordinær hjemdragning af fremmed valuta, begrundet i frygten for eventuel devaluering, dels og vel væsentligst i, at forretningsverdenen og forbrugerne holder sig tilbage med deres indkøb, fordi man på de fleste områder ikke regner med yderligere prisstigning eller endogså regner med sporadiske prisfald. Hvis det er rigtigt, hvad der er megen grund til at formode, er disse årsager altså at betragte som, hvad jeg vil

kalde eengangsårsager, der midlertidigt bremser importen noget, og det kan eventuelt ventes, at denne bremse på indførslen senere afløses af en tendens til øget indførsel.

Man må altså også efter det radikale venstres mening på disse områder bevæge sig med en vis forsigtighed, hvilket også har givet sig udslag i, at en række midlertidige skattelove fra i fjor dels er fornyet, dels vil blive fornyet. Vi i det radikale venstre tør ikke undlade at medvirke her til, i hvert fald for en betydelig dels vedkommende, men hermed mener vi også at turde sætte stop for skatteforhøjelserne og kan altså ikke følge de af finansministeren bebudede yderligere skatteforhøjelser; og hvis man nu fik standset opkrævningen af de beløb, som er sikret gennem den såkaldte bundne opsparing, ville man give den højtærede finansminister et værdifuldt argument i hænde med hensyn til pålægning af nye skatter. Konsekvensen af dette forslags gennemførelse ville da antagelig blive nye skatter, og det vil vi altså ikke være med til. Med den begrundelse skal jeg anbefale at stemme imod forslaget.

Finansministeren (Thorvald Kristensen):

Jeg takker de ærede ordførere, der har afvist forslaget, og skal kun gøre enkelte bemærkninger til den ærede ordfører for forslagsstillerne.

Det er efter min mening helt ved siden af at tale om, at lønforhøjelserne kommer bagefter prisstigningen, for jeg sigtede til den lønforhøjelse, der er kommet fornylig, og som ikke havde sin begrundelse i nogen prisstigning; det var jo netop det særlige ved dette forårs lønforhøjelse, at det var en forhøjelse udover den, som pristallet begrundede.

Som det ærede medlem antydede, er der en nationaløkonom, hr. Arne Lund, der fornylig har udtalt sig for, at man ikke skulle opkræve den anden rate af den bundne opsparing. Jeg har adskilligt at bemærke til hans fremstilling, men skal ikke komme nærmere ind på det her. Dog vil jeg gerne sige, at hans betragtninger er, om jeg så må sige, af en udpræget øjeblikkelig konjunkturpolitisk art. Han ser decideret på den øjeblikkelige konjunktursituation, og jeg er enig med det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard om, at man skal passe på ikke at lade optimismen tage overhånd, for det, der sker i øjeblikket, er sikkert for en del eengangsforeteelser, og det er nødvendigt at se længere fremad. Det forekommer mig, at lektor Arne Lund slet ikke